

Kun Kriza Ilona

FARSANGTEMETÉS TOROCKÓN

Torockó az Erdélyi-Érc-hegység keleti felében egy szűk völgyben fekszik. Lakosai vasbányászattal foglalkoztak, és közéjük német családok is települtek. A mezővárosi fejlődés útjára lépett unitárius falu a szomszédos Torockószentgyörggyel nyelvszigetet alkot, s talán ez is oka annak, hogy a falu népi kultúrája nagyon sok archaikus vonást őrzött meg.

Bár a farsangi ünnepkör már vízkeresztől megkezdődött ebben a helységben is, mégis a legszínesebb szokások az ünnepi periódus végén éltek. Ilyenkor táncmultságokat, vagyis bálakat szerveztek, ezt a vidám ünnepsorozatot zárta le a *farsangtemetés*. Hajdanán a farsangot húshagyókedden temették el, de a második világháború után a farsangtemetést az ünnepi periódus utolsó vasárnapján szervezték meg.

A farsangtemetésben csak legények vehetnek részt. Ez a szokás valójában *lakodalmas* menethez hasonlít. A menet élén és végén fehér lobo-gós gatyába öltözött, piros mellényes, árvalányhajas, ostoros betyárok haladnak. A menetet *muzsikusok* vezetik. Újabban népdalokat és népies műdalokat játszanak. Őket a *pap* meg a *kántor* követi. A papnak öltözött legény sötét öltönyben van, fejére fekete kalapot tesz, vállaira pedig palástot utánzó ágytakaró kerül. Kezében imakönyvet tart. Mellette halad a menetben a *kántor* is, aki szintén fekete öltönyben van s hosszú sötét kabátban. Fejére szintén fekete kalapot tesz, és sötét szemüveget visel. Kezében egy énekeskönyvet hordoz. Utánuk halad két legény. Egyik *vőlegénynek* öltözik, a másik pedig *menyasszonynak*. Öltözetük valójában az egykor használt torockói ünnepi viseletből áll. Őket követi a sorban az *úrfi* és a *kisasszony*. Mindkettő a század eleji városi, polgári viseletet próbálja utánozni. Az *úrfi* sötét pantallót és frakkot visel, fehér ingének nyakára csokornyakkendőt kötnek, fejére pedig cilindert helyeznek. A *kisasszony* leggyakrabban valamilyen világos színű, földig érő selyemruhát visel, vállaira selyem- vagy horgolt kendőt terítenek. Fejét fátyolos kalap borítja. Az *úrfi* meg a *kisasszony* után három pár torockói ünnepi viseletbe öltözött fiatal halad. A menetben vitézkötéses mellényben és csáköval vonuló magyar *huszárok* is részt vesznek. A csoport után régebben kisgyermekek egy kisszekéren húzták *farsangi Döme* koporsóját. Újabban a szekeret egy számár vontatja, de azt is kisgyermekek irányítják. A koporsó után két *vénleánynak* öltözött legény halad. Viseletük a torockói lányok hétköznapi ruhadarabjaiból áll. Alhajat kenderből készítenek, fejükre pedig fejkendőt kötnek. Kezüikkel

kötél segítségével egy kisebb fatuskót húznak, s haladás közben éktelelenül siratják *farsangi Dömét*. A menet körül még számtalan maszkos alakoskodó halad. Köztük találkozhatunk *ördöggel, halállal, doktorral, gólyával, kéregető szenesemberrel, zsidóval, cigányokkal, kitömöttekkel, bohócokkal* stb. Az ördögöket alakítók legtöbbször fekete ruhában vannak, farkuk és szarvuk van, hosszú vörös nyelvük lóg, a kezükben villát tartanak. A halál szintén sötét ruhában szaladgál, kezében pedig kaszát hordoz. Mindkét alakoskodó igyekszik bekormozni a báméskodókat. *Doktorok* csak régebben szerepeltek a maszkosok között. Rendszerint fehér köpenyt viseltek, nyakukban hallgatót hordottak, kezükben pedig fecskendőt utánzó hurkatöltővel gyógyították a megvizsgált és megtapogatott menyecskék fájós porcikáit. A gólyaalakoskodó odament a lányokhoz, megcsipkedte őket, s megígérte nekik, hogy babát hoz a következő tizenkét hónapban. A *szenesember* rongyos ruhába öltözött kéregető koldust alakított. A *zsidót* alakító legény rendszerint pantallót viselt, hosszú kabátot, kezében sétapálcát tartott. Fejére elnyűtt kalapot helyeztek, kenderből pedig bajuszt és szakállat készítettek. A *cigányok* szintén viseltes ruhákban szaladgáltak. Karjukon vitték az elmaradhatatlan szatyrokat vagy kosarakat, melyekbe összegyűjtötték a kéregetett élelmet. A menet körül *kitömött* alakoskodók is haladtak. Régebben lobogós fehér bőgatyát és inget tömtek ki szalmával, arra pedig harangokat és csengettyűket kötöttek. Arcukat harisnyából készített maszkkal fődtek le, fejükre pedig kifordított báránybőr kucsmát tettek. Kezükből botot hordoztak, végére pedig egy zsinaggal *hammas zsákot* kötöttek, a menetet bámuló nézőket azzal alaposan beporozták.

A menet előtt, után és mellett szaladgáló maszkosok a kapuk elé kijövektől kéregettek. A báméskodókat bekormozták. Régebben ellopták a lányok szalagjait, kikapták kezükből a zsebkendőt, s csak fizetség ellenében adták vissza.

A farsangi menet rendszerint a falu egyik végétől indul, s zeneszó mellett bejárják rendre a falu utcáit. A felvonulás idején nagyon sok ember tódul ki az utcára. A maszkosok igyekeznek provokálni őket, a *vénleányok* pedig hangosan sopánkodnak egy-egy ügyesebb fiatalembernek, hogy miért nem veszi őket feleségül. Közben hangosan zokognak, s törölgetik orrukat meg szemüket. A betyárok időközönként patogatják ostoraikat. Pár teresebb helyen meg-megállnak, s ott meghívják a nézőket a farsangi temetésre.

Miután bejárják a helység utcáit, visszatérnek a falu központjába. Ott megkerülik a templomteret, majd odavonulnak a *Vajornak* nevezett

csorgóhoz. Körbeállják a cementvályút, s a *pap* meg a *kántor* feláll egy cementpadkára. A maszkosok csoportját körülveszik a bámészkodó falusiak. Tőlük távolabb az egész teret a *betyárok* zárják körül, akik ostromokkal egyszerre pattogatni kezdenek, hogy kezdődhet a *temetés*.

A parodisztikus szertartás kezdetén az álpap felolvassa a *prédikációt*. Régebben fejből mondta a rimes, tréfás szöveget, újabban a papot alakító legény már csak felolvassa a búcsúztatót. A *kántor* közben meg-megismétel egy-egy szókapcsolatot, esetleg felelget tréfásan a *pap* kérdéseire, vagy megismétli az állelkész utolsó mondatát. Közben a maszkosok hangosan siratják az eltávozott Dömét.

A szöveget évente megújítják, s benne a szokás lényegét verselik meg. Felsorolják az elmúlt évben történt falubeli fonáságokat, azokat kigúnyolják. A szöveg harmadik egységében a *farsangi Dömétől* történő búcsúzkodás hangzik el.

Példaként az 1990-ben elhangzott szöveget és változatát közöljük:

*Eltelt újra egy év, s a hagyomány szerint
utolsó útjára kísérjük Dömét, a szegényt.
Ő volt a vidámság s a megtestesült jóság,
de azért nem kerülte el ő sem a sorsát.
A vidám farsagnak az ideje letelt,
ráhúztuk Dömére a halotti leplet.
És elindult újra a farsangi menet,
melynek útja megint a Vajorhoz vezet.
Itt nyugszik halottunk, a jó farsangi Döme,
aki minden jó földi javat a hasába töme.
Nem volt semmi baja, nem volt veseköve,
megüté ez évnek az első mennyköve.
Tegnap reggel igen sokat lakmározott,
s ezzel önmagának, jaj, de sok bajt hozott.
Mert nem fogadta meg azt a jó tanácsot,
hogy vigyázz, Döme, mert jóból is megárt a sok.
Még halt farsangi Döme, gondolom, mi lelte,
nagy mulatság közben távozott el lelke.
Amíg élt, jólétben vidáman mulatott,
nem is ravataloztuk fel, csak egy napot.
Nem teketóriáztunk, koporsót faragtunk,
nem sírtunk, jajgattunk, nem is óbégattunk.
Elhoztuk sírjához ezen a szekéren,
itt nyugszik előttiünk most ezen a téren.*

*Tegnap este evett még finom vacsorát,
nem is gondolta, hogy ma üljük a torát.*

(A kántor itt közbeénekl:

*És bánatunkban még ma este
megisszuk a borát.)*

*A farsangtemetés Torockón is szokás,
ezt nekünk örökbe ükapánk hagyták.
Ezért ezt a szokást tovább is kell vinnünk,
ha mi kiöregszünk, folytatja gyermekünk.
Jövönk titkaiba bele nem szólhatunk,
nem tudhatjuk mi sem, van még hátra napunk?
Akik még megérik, meglátják e téren,
hozzák-e még Dömét halottas szekéren.
Most, midőn megnyugszik a farsangi páránk,
arra kérünk szépen, figyeljetek most ránk.
Ez a tetem, amit Dömének nevezünk,
megérdemli, hogy lerójuk utolsó kegyeletünk.
Kik őt elkisérték az utolsó útjára,
mind felirattattak papnak lajstromába.
Ha ezekkel a közönséget nem untatom,
akkor, díszes népség, halld, mert bemutatom.
A betyárok elől s hátul teremtik a rendet,
ostorcsattogásuk veri fel a csendet.
Csapjátok, betyárok, az ostort keményen,
úgy, ahogy őseink is csapkodták régen.
Hadd hallják meg ma is hetedhét határban,
Székelykő alatti bányavároskában
farsangtemetés van, s nem is kicsi dolog,
hisz az egész falu körülöttünk forog.
A sort mi vezetjük a kántor komámmal,
ki a csattogástól biz már nagyot is hall.
Igaz, kolléga?*

(A kántor énekl: *Ki a csattogástól...*)

*Utánunk jönnek a torockói párok,
bizony régen varrták nekik a ruhájok.
A hetyke vőlegény díszes bokrétával,
karján menyasszonya aranyos pártával,
karcsú lábán piros, rakott csizmácskával.
A menyecskék is mind szépen felöltöztek,*

telt keblükre szép posztó mejrevalót vettek.

Cifra keszkenőjük hátra vagyon kötve,
a kék muszuly elé cifra kötényt téve.

Kényesen tipeg s finnyás kisasszonyunk,
úrfi komámmal is rokonságban vagyunk.

Ők ketten úgy élnek, mint a hal a vízben,
s így sétálnak mindig főtől talpig díszben.

A magyar pár is csak mindig cifrálkodna,
mintha Torockón csak tánc és muri volna.

Két huszár legényünk vitéz természetével
most is menyecskéket keres a szemével.

S gurul szegény Döme a kicsi szekéren,
hogy a farsang napján legyen mit nézzetek.

Maradt a tavalyról vénlányunk is kettő,
nincs is kilátásban nekik a menyegző.

A hajuk ritkul már, tartásuk sem kecses,
ejnye, válogatni azért nem érdemes.

Egy kicsikét sánta, s hiányzik öt foga,
faráról meg csúszik le a szép rokolya.

A másik meg púpos, a lába is görbe,
szegény fejét inkább vinnéd a gödörbe.

(Erre a vénleányokat alakítók éktelenül sírni kezdenek.)

Sírhatok, vénleányok, könnybe lábadt szemmel,
hátha akad nektek is egy legény,

az sem baj, ha kicsit bugyuta a szegény.

Mert még a cigánynék is mind megelőztek,
és ahányan voltak, sorban férjhez mentek.

Gyermekeket is szültek egy egész csapattal,
itt is van Mári a kölyökkel vagy hattal.

Csapijátok, betyárok, az ostort keményen,
úgy, ahogy azt szokás farsangtemetésen.

Úgy látom, néhányan unják, amit mondok,
s homlokát borítják egyéb ügyek, gondok.

Piszkálja az orrát, úgy tetszik szövegem,
fene a sok betűt, mindjárt befejezem.

A fekete ördög bizony munkálkodik,
leányok orcája rögtön pirosodik,
mert a ronda mindent bekent e festékkal,
ne haragudjatok, lányok, tüdjétek el.

Kisérik a farsangi Döme koporsóját. Torockó 1990. Fotó: Pozsony Ferenc

Fársangi ifjú pár. Torockó 1979. Fotó: Pozsony Ferenc

Fársángosok. Torockó 1979. Fotó: Pozsony Ferenc

A farsangtemetési menet. Torockó 1979. Fotó: Pozsony Ferenc

A kéregető „zsidók”. Torockó 1979. Fotó: Pozsony Ferenc

*Ez már így a szokás sok esztendő óta,
 hogy a lányok arcát befesti pirosra.
 Csak a lelketek ne adjátok neki,
 mert azt azon nyomban feketére festi.
 Van kutyapecérünk, van zsidó és cigány,
 tetves, bolhás banda, s részeg is valahány.
 Így teljes a menet, van itt mindnek helye,
 s itt van mindeniknek kedvese meg neje.
 Van itt még valahol egy pár, elég délceg,
 messziről látszik, hogy mindkettő részeg.
 Szegény asszonykának lóg a harisnyája,
 férje kissé megdőlt, s félre áll a szája.
 Farsang Döme útja itten ér ma véget,
 ez a csürhe banda számára kéreget.
 Tojást, kolbászt, hurkát adjatok s szalonnát,
 kinek egyebe nincs, adjon egy főtt hagymát.*

5

*Meg kell vendégelni a szegény muzsikust,
hozzatok neki is egy jó nagy darab húst.
Ennyi volna akkor a mi szép menetünk,
most elmondom néhány szóban falusi életünk.
Megszólunk mindenkit, aki megérdemli,
s ha akar, próbáljon másképp viselkedni.*

A pap jelére a betyárok ostoraikkal egyszerre pattogatni kezdenek, mire az ördögök farsangi Döme koporsóját bedobják a csorgó alatti vályúba és bottal szétverik.

Miután a koporsó széttörése befejeződött, s annak darabjai leúsznak a csorgó vizén, újra megszólal a pap:

*Meghívok mindenkit a Döme torára,
és az azutáni szép farsangi bálra.
Gyertek szeretettel, ti sok drága hívem,
s ezzel befejeztem beszédem. Ámen.*

A koporsó szétverése után a maszkosok csoportja bemegy a fogadóba, ahol a menet közben összegyűjtött tojásból a kocsmárosnéval rántottát süttetnek. Ha kolbászt meg szalonnát is kaptak, akkor azt is a tojás közé aprítják. Farsangi felvonulás közben tréfásabb fiúk azt is megtehték, hogy egy újonnan vásárolt éjjeliedénybe beledobták a konyhában süülő kolbászt, s úgy vitték utána el magukkal.

Az összegyűjtött pénzből italt vásároltak, valamint kenyeret süttettek az asszonnyal. A felvonulásban részt vevő legények este nyolc óráig együtt isznak, vigadnak. Utána elmennek a lányok után, s elkéretetik őket az utolsó farsangi bálba. Hajdanán a torockói farsangi bál is húshagyókedden volt, de az utóbbi évtizedekben közvetlenül a felvonulás után rendezik meg.

A torockói farsangtemetés az 1970-es években idegenforgalmi látványossággá alakult át. Ez a téltemető farsangi szokás jó alkalmat kínált a Fehér megyei szórványban élő magyar fiataloknak a találkozásra, a közös szórakozásra. A hatóságok többször megpróbálkoztak az 1980-as években azzal, hogy az odaindulókat akadályozzák. Aranyosszéki, Fehér megyei, valamint kolozsvári diákok gyalog is vállalták az utat Torockóig. A hatalom szorításában többleterőt kapott ez a farsangvégi szokás. Az 1989-es fordulat után több száz kilométer távolságról is érkeznek autóval meg autóbusszokkal érdeklődők, látogatók. Éppen ezért ez a szokás egyebek mellett a szórványban élő magyarság megmutatkozásának egyik lehetséges alkalmává vált, valamint jelentős szerepe volt abban, hogy a zárt közösség identitását meghatározza és megőrizze.

Farsangtemetés Torockón

1

*Húshagyókedd újra itt van már,
A vidám farsang ideje gyorsan lejár.
Összegyűlt újra a nagy menet,
Végighúzzák az utakon a szekeret.*

2

*Az ó év már eltelt, az új esztendő megérkezett,
Örömteli szívvel köszöntlek titeket.
Csorduljon az ostor a torockói völgyben,
Vegyen részt mindenki a farsangtemetésben.*

3

*A víg napok után ez lett az ő vége,
Mehalt és kivisszük most a temetőbe.
Őt is letesszük most a temetőbe,
Hogy társai mellett pihenjen békében.*

4

*Az utolsó úton énekkel kísértük,
Ostorpattogással meg is tetéztük,
ősi szokás szerint úgy, mint réges-régen,
A rég élt nagyapák tréfás idejében.*

5

*Kik itt körülálljuk gyöngé koporsóját,
Hallgassuk meg az ő vidám búcsúzóját.
Inkább nótaszóval vigadjon, örvendjen,
De azért közlünk senki se könnyezzen.*

6

*És ti, vénleányok, nem szabad sírnotok,
Majd csak megkönyörül az Isten rajtatok,
mint a legényeken, kik két héten át
Nem tudták kinyitni a kocsma ajtaját.*

7

*Mert az be volt zárva, meg ki sem volt nyitva,
Anna néaninek biz nem volt semmi bora.
Sem bora, sem pálinkája, semmi nem volt eladója.*

8

*Mert ma nem úgy van, mint apáink korában,
Mikor összegyűltek sok-sok fonóházba,
hol nagyapó mesélt sok vidám gyermeknek,
Miközben az orsók szaporán peregtek.*

9

*A régi divatnak mindörökre vége,
Nem járnak már lányok a fonóestébe.
Kapuban lányoknak nem vallnak szerelmet,
Apó meséjére nem hallgat a gyermek.*

10

*Csak az a nagy baj, hogy nem volt lakodalom,
Pedig jó lett volna, vagy jó szép vigalom,
ősi viseletben szép menyasszonyt látni
És enyedi borral vidáman mulatni.*

11

*Így nem köszönhetünk sehol új családot,
Néptelenek lesznek a szép ősi lakások.
Gyéren hallatszik ki kisgyermek sírása,
Fiatalok s vénék vidám kacagása.*

12

*Pedig milyen szép a farsangi mulatság,
Népes lakodalom és az ősi nóták,
De látom, sok gyermek ezzel nem törődik,
Inkább a szülővel kötődik, vesződik.*

13

*Elhagyják a falut és elmentek innen,
Mert a blokklakásnak párja nincsen.*

*Ott szántani nem kell, kapálni sem lehet,
S üzletből meg lehet venni a kenyeret.*

14

*Nem sokat dolgozik, nem izzad meg soha,
Alig várja, hogy már legyen 3 óra.
A kapa, a kasza tenyerét nem töri,
Én nem vagyok paraszt, csak városi.*

15

*És vannak még sokan, el akarnak menni,
És szégyelli magát, hogy ő torockói.
De majd megbánja ő, ebben biztos vagyok,
S ha máshol van rangja, azok csak cafrangok.*

16

*De igen sokat beszéltem itten,
Az ilyen beszédnek fizetése nincsen.
Hát, hogy tinektek is és nekem is legyen,
Zúgjatok, ostorok a torockói völgyben!*

17

*Ha volt bő termésünk, az a mi érdemünk,
A kilós pityóka a mi büszkeségünk.
A mák is jól termett, mégis egy-egy házban
Máktejet is isznak, hogy aludjanak jobban.*

18

*Aludni azt lehet, de tenni is lehetne,
De úgy látszik, ehhez kevésnek van kedve.
Pedig tenni kéne, ha nem is olyan sokat,
Mert más nem intézi a mi dolgainkat.*

19

*A fiatalokra fogtak addig mindent,
S ezután is vajon, hogy ők tettek mindent.
Mert egy valakin kívül senki sem törődik,
Mindenki karba tett kézzel nézelődik.*

20

*Dehát hagyjuk ezt el, még van más bajunk is,
Ezután is vajon árván élünk mi itt?
Fiatalok vagyunk, kultúrfőnök kéne,
De nincs kit javasolni erre a tisztségre.*

21

*Olyanok vagyunk, mint egy szegény árva,
Kinek nincs itt földje, se hazája.
És mi mégis akarunk békén itt élni,
És egy szebb jövőben boldogan remélni.*

22

*A mai farsangnak nem volt vidám tora,
Kevés helyen fogyott a szőlőnek bora.
A tavasz közeledik, új életfakadás,
Meleg napsütésben diszes virágnýilás.*

23

*Igy a szép leányok mehetnek a rétre,
Míg a fiúk ridegen néznek a szent ügyre.
Igazán sajnáljuk, de nincsen mit tenni,
Szár az torokkal kell a nagybójtba menni.*

24

*Ki ma búslakodik, mint szomorú vénlány,
Hűséges, jószívű házastársra talál.
S muzsikaszó mellett, vidám nászmenetben,
Felzendül a nóta újra víg örömben.*

25

*Ne feledjük soha drága őseinket,
Hordjuk büszkeséggel népviseletünket.
Torockói ruha, torockói párta
Ne penészedjen a festett ládában.*

26

*Szép népviseletünk több százados múltja,
Akinek van, megőrzi, szigorúan titkon tartja.
A kasztenben három lakat mögé dugja,
Nem mutatja másnak, félünk, nehogy ellopja.*

27

*Bezzeg a régi időkben nem kellett ettől félni,
Mikor az óriás leányka lejött a hegyről szétnézni.
Akkor még nem loptak, akkor vaskenyeret ettek,
Mégis a végén torockói gyászba estek.*

28

*Irigység, gyűlölet rajtuk ki ne fogjon,
Az igazság miatt harag ne fakadjon.
Az a boldog ember, ki mindent megtehet,
Kinek jó gymorra van, s mindent ihat, ehét.*

29

*De ki nem ehetik, s a bort nem ihatja,
Az a saját sorsát méltán sajnálhatja.
De azért mindenben tartsuk a mértéket,
Nehogy elszalasszuk a lejtőn a féket.*

30

*S az élet szekere gyorsan elinduljon,
S egy éles kanyarban velünk elboruljon.
Lassan és biztosan haladjunk előre,
Tovább egy lépéssel farsangi zenére.*

31

*Szólhatnék még a falu tisztaságáról,
Mi sem vagyunk előbb, ahogy vannak máshol.
Szemetet kivinni a vásártérre szabad,
De csak ha befogod a hámba magad.*

32

*Nem fogna jól vajon egy szekér és számár,
Amely hónaponként a falun körbejár?
Rossz cipő, rossz fazék, elvinné ő szépen,
S nem zörögne minden utca végén.*

33

*Most pedig ennyi beszéd és mondás után
Köszönjük, mit adtatok, a kolbászt meg szalonnát.
Hogy meg is ehessük, kocsmába menjünk át.
Ott rendezünk vig tort a halotti farsangnak,
Mert ezután ránk bűjtös napok várnak.*

34

*Vigan, szomorúan dolgoztunk, hogy tudtunk.
A vénleányokkal eddig nem volt dolgunk,
De most itt vannak már a nyakunkba növe,
Hogy mondjuk meg nekik, kiből mi lesz jövőre.*

35

*Reméljük, jövőben újra találkozunk,
S a vénleányokból kevesebbet hozunk.
A tavaly volt három, most is van még kettő,
De ezeknek, úgy látszik, nem kell hárászkendő.*

36

*Pedig már ideje, hogy férjhez menjenek,
És adjanak nekünk két-három gyermeket.
Azért, vénleányok, mostan ne sirjatok,
Majd csak megkönyörül az ég is rajtatok.*

37

*Őseink is így mulattak, farsangot temettek,
Cifrás karikás ostorral nagyokat pergettek.
Betyárok, hát húzzátok rá, talán majd meghallják,
Hogy szokásunkat továbbvigyék, hát.*

38

*Szívemből kívánom, hogy a gyászoló nép
Tartsa meg szokását és a viseletét.
És ezzel búcsúzom, induljon a menet,
A kocsmában vár ránk az utolsó kenet.*

39

*Húzzátok, betyárok, pattogjon az ostor!
A torockói völgyben vígan folyjon a tor!
Tort ülünk Torockón, a farsang torát,
Megisszuk mi most a kocsmá egész borát.*

40

*Nem számít, kit tettünk ma a nyújtópadra,
Csak legyen kiadós, bőséges a tora!
Mert a mulatságot soha meg nem vetjük,
A jó ételt, italt mindnyájan szeretjük.*

41

*És ím, az utolsó felvonásnak vége,
Itt nyugszik a farsangi Döme,
Megütötte 1983-as év időköve.
Viszontlátásra jövődre!*

Amen